

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/120/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214219492
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2214219492.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v spore žalobcu: M. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Eva Skačániová, advokátka, so sídlom Dunajská Streda, Korzo B. Bartóka 789/3, proti žalovaným: 1/ Ing. S. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, 2/ U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, o zaplatenie 9.159,48 s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 5C/349/2015-291 zo dňa 23.10.2018 v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaní 1/, 2/ majú **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. priznal žalovaným v 1./ a v 2./ rade náhradu trov konania vo výške 100% a výrokom III. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou § 186 ods. 1, § 220 ods. 2, § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 40 ods. 1, 3, § 46 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 243 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObchZ“).

3. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.10.2014 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaných 1/, 2/ k vydaniu bezdôvodného obohatenia v sume 9159,48 eur, získaného žalovanými na základe nájomnej zmluvy uzavretej dňa 01.10.2004 medzi žalovanými 1/, 2/ ako prenajímateľmi a spoločnosťou N:RV s.r.o Vydrany ako nájomcom, predmetom ktorej bola nehnuteľnosť vedená na LV číslo XXX katastrálne územie U., sklad na parcele číslo 773/132, kde žalobca je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/2 k celku a žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi zastavanej plochy parcely číslo 773/132 vedenej na LV číslo XXXX, katastrálne územie U. o výmere 771m², ktorým prenájom bol dojednaný na dobu neurčitú, minimálne na 15 rokov. Podľa článku IV bola dohodnutá cena za nájomné vo výške 20 Sk za m² na mesiac a žalovaní, ako spoluvlastníci budovy, jeho podiel polovice nájomného nevyplatili. Žalobca svoj nárok dôvodil s poukazom na ust. § 107 ods. 2, § 451 ods. 1, 2 OZ, ktorý považoval za majetkový prospech získaný žalovanými 1/, 2/ bez právneho dôvodu. Výšku bezdôvodného obohatenia vyčíslil žalobca vychádzajúc z nájomného 20 Sk na mesiac, čo predstavuje 0,66 euro za m² za mesiac, za 12 mesiacov 12 x 0,66 euro, nájomné za mesiac 7,92 euro za m², späťne na 3 roky nájomné predstavovalo 7,92 euro x 3 čo je 23,76 eur na 3 roky. Keďže išlo o budovu o výmere 771m² násobkom trojročného nájomného vyšla suma celkom 18.318,96 eur, z čoho polovica predstavuje sumu 9.159,48 eur. Na

dôkaz svojich tvrdení žalobca doložil výpis z LV číslo XXX katastrálne územie U., výpis z LV číslo XXXX katastrálne územie U. a kópiu nájomnej zmluvy uzavretej dňa 01.10.2004. Súd návrhu o vydanie platobného rozkazu v plnom rozsahu vyhovel. Žalovaní 1/, 2/ v zákonnej lehote podali odpor proti platobnému rozkazu č.k. 5Ro/429/2014-14 zo dňa 24.03.2015 považujúc nárok žalobcu za nedôvodný. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie vypočítaním strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi LV č. XXX kat. územie U., LV č.XXXX kat. územie U., Nájomnou zmluvou zo dňa 01.10.2004, potvrdením Obecného úradu vo Vydranoch zo dňa 20.06.2013, potvrdením konateľky spoločnosti N:RV s.r.o. Vydrany, LV č. XXX kat. územia U., vyhotoveného dňa 06.03.2000 a 09.04.2003, znaleckého posudku č. 115/2002 Ing. Juraja Csejteyho, písomného upozornenia prokurátora adresované odboru katastra nehnuteľností Okresného úradu Dunajská Streda zo dňa 30.01.2014, rozhodnutia Okresného úradu, odbor katastrálny Dunajská Streda zo dňa 12.11.2012, žiadosti správkyne konkurznej podstaty o zmenu zápisu práv k nehnuteľnostiam zo dňa 13.06.2012, návrhu na vklad vlastníckeho práva zo dňa 02.10.1996, kúpnej zmluvy zo dňa 22.09.1996 a dohody o vydaní majetkového podielu zo dňa 16.04.1996, odpovede Okresného úradu, odboru katastra Dunajská Streda zo dňa 02.06.2016 a tiež oboznámením sa s obsahom spisov tamojšieho súdu 10C/202/2005, 9C/248/2013. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie platného nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu k predmetnej nehnuteľnosti. S poukazom na závery súdu v inej veci, kde bola riešená otázka platnosti kúpnej zmluvy, posúdil rovnako na základe tých istých dôvodov právny úkon za absolútne neplatný. Vyslovil názor keďže išlo o absolútne neplatný právny úkon, tento nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik práva alebo povinnosti. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku voči každému. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nebol daný už samotnou skutočnosťou, že k prevodu nehnuteľnosti nikdy nedošlo, zmluva bola neplatná od počiatku a žalobca sa nestal vlastníkom predmetnej stavby. Uviedol tiež, že právna zástupkyňa žalobcu uznala, že muselo dôjsť k pochybeniu v čase vyhotovenia geometrického plánu v znaleckom posudku Ing. Juraja Csejteyho pod číslom 115/2002, keď v zmysle podania objednávateľa cieľom znaleckého posudku malo byť vyhotovenie geometrického plánu na oddelenie vyššie uvedených parciel pričom došlo k novovytvoreniu parcely. V tejto časti súd prvej inštancie skonštatoval, že aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby v danom prípade nebola daná, nakoľko žalobca nie je nositeľom tých práv o ktorých tvrdí že je, keďže nie je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. O náhrade trov konania rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP a priznal žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania vo výške 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, doručené súdu prvej inštancie dňa 05.12.2018, v ktorom sa domáhal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozsudku zrušil a v tejto časti vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že súd prvej inštancie v napadnutom výroku rozsudku priznal žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania vo výške 100% s odôvodnením, že žalovaní 1/, 2/ boli v konaní úspešní. Dôvodil tým, že on v spore neuspel hlavne preto, že nebol v spore aktívne legitimovaný, pretože ani on, ani žalovaný 1/ nie sú podielovými spoluvlastníkmi spornej nehnuteľnosti - skladu na LV č. XXX/XXX, pričom katastrálny úrad doposiaľ vedie ako podielových spoluvlastníkov žalobcu a žalovaného 1/, u každého v 1/2-ici, bez toho, aby na tomto LV bolo vyznačené, že táto nehnuteľnosť patrí do konkurznej podstaty úpadcu - Obchodno-poľnohospodárskeho družstva vo Vydranoch. Podotkol, že aj súd v dôvodoch rozsudku uviedol, že takýto stav nie je vykazovaný správne, čo zavinila správkyňa konkurznej podstaty. Žalobca má za to, že zo zistených skutočností a listinných dôkazov vyplýva úplne iný záver. Nehnuteľnosť - sklad obilia-senník totiž katastrálny úrad zapísal na dvoch LV. Uviedol, že zo žiadnych okolností mu nemohlo byť známe, že katastrálny úrad túto nehnuteľnosť dvakrát zapísal, raz ako sklad na parc. č. 773/39 a raz ako ten istý senník na parc. č. 773/132. Namietal nesprávny postup, resp. chybu katastrálneho úradu, ale aj žalovaného 1/, ktorý si dal vyhotoviť geometrický plán na oddelenie vlastných pozemkov, kde spolu s parc. č. 779/39 rozdelil aj stavbu tam umiestnenú - sporný sklad-senník, čím vznikli 2 sklady, hoci nikdy k reálnej del'be uvedenej nehnuteľnosti nedošlo. Konštatoval, že za nesprávnym zápisom majú predovšetkým vinu žalovaní 1/, 2/, ktorí postupovali nezákonne, v úmysle získať dotácie z fondov Európskej únie na rekonštrukciu pôvodného skladu-senníku. Pri podávaní žaloby sa spoliehal, len na údaje, ktoré vykazoval ako záväzné pre tretie osoby katastrálny úrad a až v samotnom konaní vyšlo najavo, že údaje katastra nie sú správne. Ustanovenie § 257 CSP zohľadňuje, že zákon nemôže vystihnúť a upravovať všetko to, čo v skutočnosti s kauzami prichádza a to platí aj pre náhradu trov konania, preto zákon výnimočne umožňuje odklon od všeobecnej zásady úspechu v konaní. Žalobca z takto zistených okolností má za to, že s poukazom na ust. § 257 CSP súd prvej inštancie mal výnimočne náhradu trov konania nepriznať, nakoľko tu existujú dôvody

hodné osobitného zreteľa. Poukázal pritom na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 187/04 z 10.06.2004.

5. Žalovaní 1/, 2/ sa k doručenému odvolaniu písomne vyjadrili s tým, že argumentáciu žalobcu v odvolaní považujú za účelovo vykonštruovanú. Splnomocnenkyňa žalobcu vystupuje v niektorých súdnych konaniach, ako správkyňa konkurznej podstaty úpadcu PD Vydrany a tak žalovaní 1/, 2/ majú za to, že nárok žalobcu je vykonštruovaný v snahe dostať predmetnú nehnuteľnosť v ich vlastníctve pokutným spôsobom do konkurznej podstaty a potom sa jej v rámci konkurzu zmocniť. K danej veci pre úplnosť opätovne uviedli, že nikdy nedošlo k uzavretiu nájomnej zmluvy a teda ani k plneniu vyplývajúceho z nej v takom rozsahu, ako to uvádza žalobca v žalobe. Z uvedených dôvodov žalovaní 1/, 2/ sa so závermi a rozsudkom súdu prvej inštancie sa plne stotožňujú a žiadajú, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil a žalovaným 1/, 2/ priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 s použitím § 470 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti náhrady trov v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania ako vecne správnom (§ 387 ods. 1 CSP).

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 257 CSP súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd žalobu zamietol nebol odvolateľom spochybnený a v tomto rozsahu nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2018. Predmetom prieskumnej činnosti odvolacieho súdu tak bol výlučne výrok II., ktorým súd prvej inštancie priznal žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania vo výške 100%.

11. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane sporu alebo strane, ktorej to zákon priznáva, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním daná strana sporu musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred súdom.

12. V sporovom konaní sa prioritne uplatňuje zásada zodpovednosti za úspech, ktorá je upravená v § 255 ods. 1 CSP. Z hľadiska úspechu je potrebné konštatovať, že vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ boli úspešní žalovaní, pretože v danom prípade žaloba bola zamietnutá v plnom rozsahu z dôvodu absencie aktívnej legitímácie žalobcu.

13. Žalobca v odvolaní poukázal na výnimočnosť daného konania, z čoho vyvodil záver, že s poukazom na ust. § 257 CSP súd prvej inštancie mal výnimočne náhradu trov konania nepriznať, nakoľko zákon výnimočne umožňuje odklon od všeobecnej zásady úspechu v konaní a v predmetnom ust. § 257 CSP sa v tomto ohľade realizuje moderačné právo.

14. Odvolací súd poznamenáva, že podanie žaloby je základným právom garantovaným ústavou, avšak s právom podať žalobu sú spojené právne skutočnosti a dôsledky, ako je zodpovednosť za výsledok konania, zodpovednosť za zavinenie a s tým súvisiaci nárok na náhradu trov konania a

povinnosť ich náhrady úspešnej strane. Náhrada trov konania a nárok na ich náhradu sa riadi zákonnými ustanoveniami CSP, ktoré sú v súlade v ústavou.

15. Odvolací súd pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadol na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, na postoj strán v konaní a napokon aj na to, akoby sa využitie zákonnej možnosti nepriznania náhrady trov konania dotklo oboch sporových strán. Uplatnenie moderačného práva vo vzťahu k výnimočnej možnosti nepriznať celkom alebo sčasti nárok na náhradu trov konania úspešnej strane musí vychádzať výlučne z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré v danej veci neexistujú.

V zmysle § 257 CSP je možnosť súdu zvoliť iný záver pri náhrade trov konania, než vyplýva zo všeobecných zásad, avšak musí ísť o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Aj Najvyšší súd SR v svojom rozhodnutí sp. zn. 2M Cdo17/2009 zo dňa 28.01.2010 uviedol, že rozhodovanie v zmysle § 150 predtým účinného Občianskeho súdneho poriadku (OSP), teraz § 257 Civilného sporového poriadku(CSP) prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj okolnostiach na strane strán sporu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Uviedol tiež, že ust. § 150 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť.

Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 8. 12. 2011, č. k. II. ÚS 563/2011-14 účelom tohto ustanovenia je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinný účastník nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sám nezavinil, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch účastníkov, prihliada na postoj účastníkov v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnému účastníkovi alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 8. 12. 2011, č. k. II. ÚS 563/2011-14).

16. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie ani v odvolacom konaní neboli preukázané žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by opodstatňovali použitie ust. § 257 CSP. Odvolací súd preto dospel k záveru, že vo veci nie sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa.

17. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom dôvodným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania ako vecne správne s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. V odvolacom konaní boli plne úspešní žalovaní 1/, 2/ a preto im zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 CSP vznikol nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

19. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).